U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Vojtěcha Šimíčka a soudců JUDr. Miluše Doškové a Mgr. Radovana Havelce v právní věci žalobce: **Ing. V. S.,** proti žalovanému: **Městský úřad Jablonec nad Nisou,** se sídlem Mírové náměstí 19, Jablonec nad Nisou, o návrhu na vyloučení soudce Mgr. Karla Kosteleckého z projednávání a rozhodování v řízení o žalobě „o určení neplatnosti rozhodnutí Městského úřadu Jablonec ze dne 11. 5. 2000, č. j. 67/00“, vedeného u Krajského soudu v Ústí nad Labem, pobočka Liberec, pod sp. zn. 59 A 21/2012,

t a k t o :

Soudce Mgr. Karel Kostelecký **n e n í v y l o u č e n** z projednávání a rozhodování v řízení o žalobě „o určení neplatnosti rozhodnutí Městského úřadu Jablonec ze dne 11. 5. 2000, č. j. 67/00“, vedeného u Krajského soudu v Ústí nad Labem, pobočka Liberec pod sp. zn. 59 A 21/2012.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou podanou k poštovní přepravě dne 13. 2. 2012 domáhá určení neplatnosti rozhodnutí Městského úřadu Jablonec ze dne 11. 5. 2000, č. j. 67/00; tuto žalobu však nijak neodůvodňuje.

Předseda senátu Mgr. Kostelecký, příslušný k projednání a rozhodnutí této věci, oznámil ve smyslu ustanovení § 8 odst. 3 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů („s. ř. s.“) svoji podjatost. Tato podjatost je dána skutečností, že žalobce podal na Mgr. Kosteleckého (a také na členy senátu Mgr. Ptáčkovou a JUDr. Vacka) žalobu na ochranu osobnosti. Důvodem této žaloby je rozhodování o žalobách ing. S. ve věcech správního soudnictví senátem, jehož členem byl i Mgr. Kostelecký. Především z pohledu laické veřejnosti proto nelze vyloučit, že by Mgr. Kostelecký nebyl považován za podjatého.

Místopředsedkyně Krajského soudu v Ústí nad Labem Mgr. Burešová nicméně dospěla k závěru, že důvod podjatosti v daném případě dán není, jelikož tento nemůže

spočívat pouze v postupu soudce v řízení o projednávané věci anebo v jeho rozhodování v jiných věcech, byť by účastník řízení použil tento důvod v žalobě či v trestním oznámení podaném proti soudci. Proto ve smyslu ustanovení § 8 odst. 3 věta 3. s. ř. s. předložila věc k rozhodnutí Nejvyššímu správnímu soudu.

Nejvyšší správní soud neshledal důvod pro vyloučení Mgr. Kosteleckého.

Podle § 8 odst. 1 s. ř. s. jsou soudci vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučeni jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení soudce přitom nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.

Podle § 8 odst. 3 s. ř. s. soudce, který zjistí důvod své podjatosti, oznámí takovou skutečnost předsedovi soudu a v řízení zatím může provést jen takové úkony, které nesnesou odkladu. Předseda soudu na jeho místo určí podle rozvrhu práce jiného soudce nebo jiný senát. Má-li předseda soudu za to, že není dán důvod podjatosti soudce, nebo týká-li se věc předsedy soudu, rozhodne o vyloučení Nejvyšší správní soud usnesením, a jde-li o soudce, Nejvyššího správního soudu, jiný jeho senát.

Za poměr k věci se považuje přímý zájem soudce na projednávané věci, zejména zájem na jejím výsledku. Vyloučen by byl také soudce, který by získal o věci poznatky jiným způsobem než dokazováním při jednání. Pochybnosti o nepodjatosti soudce pro jeho poměr k účastníkům či jejich zástupcům - kromě vztahů příbuzenských a obdobných vztahů - mohou vzniknout i tehdy, je-li soudcův vztah k účastníkům, případně zástupcům, přátelský či naopak zjevně nepřátelský. V projednávané věci však žádný z těchto důvodů nebyl zjištěn. Jmenovaný soudce se rovněž nepodílel na projednávání nebo rozhodování věci u žalovaného správního orgánu.

Ze soudního spisu v daném případě nicméně vyplývá, že jediným důvodem zakládajícím podjatost Mgr. Kosteleckého měla být žaloba na ochranu osobnosti, podaná ing. V. S. proti celkem 20 soudcům působícím na Okresním soudu v Jablonci nad Nisou, na Okresním soudu v Děčíně a na Krajském soudu v Ústí nad Labem. Tato žaloba byla současně podána i proti dalším osobám, které zjevně v justici nepůsobí. Jakkoliv z obsahu žaloby neplyne žádná konkrétní výtka právě vůči Mgr. Kosteleckému, je z jejího celkového kontextu patrno, že žalobce spatřuje porušení svých osobnostních práv rozhodnutími vydanými právě zmíněnými soudy.

Za této situace nezbývá Nejvyššímu správnímu soudu než konstatovat, že podjatost Mgr. Kosteleckého není dána, jelikož je třeba plně přisvědčit místopředsedkyni Krajského soudu v Ústí nad Labem v tom směru, že jsou jmenovanému vytýkány toliko okolnosti spočívající v jeho rozhodování v jiných věcech, bez jakékoliv osobní roviny ve vztahu k žalobci. Takové okolnosti však ze zákona důvodem k vyloučení soudce nejsou (§ 8 odst. 1 věta 3. s. ř. s.).

V tomto směru je možno odkázat i na ustálenou judikaturu, podle níž kupř. podjatost nezakládá ani podání trestního oznámení účastníkem řízení na soudce (usnesení NSS sp. zn. Nao 36/2009 , in: www.nssoud.cz), a to i z toho důvodu, že *„soudce ve výkonu své veřejné funkce musí být připraven na konfrontaci s byť i nedůvodnou a nepodloženou kritikou a na nikoliv přátelské jednání účastníků, aniž by jej tyto skutečnosti automaticky*

vyloučily z projednání a rozhodování věci. Lze připustit vznik situací, kdy budou ony „objektivní" důvody podjatosti natolik silné, že odůvodní vyloučení soudce z projednávání a rozhodování věci, byť se on sám podjatý nebude cítit. Taková situace však může nastat zcela výjimečně. Obecně by se mělo vyloučení soudce z projednání a rozhodování věci pojit i s důvody subjektivními, tedy s poměrem soudce k věci, účastníkům či jejich zástupcům, který mu znemožňuje objektivně a nestranně rozhodnout. Opačný přístup by mohl velmi snadno vyústit v možnost účastníků ovlivňovat složení ve věci rozhodujícího senátu např. podáváním byť i zcela zjevně a zřejmě nedůvodných trestních oznámení, která by pak automaticky vedla k vyloučení soudce." Podobně judikoval Nejvyšší soud (rozhodnutí sp. zn. 29 Odo 750/2001, in: www.nsoud.cz), že „*důvodem k vyloučení soudce ve smyslu § 14 odst. 1 o. s. ř. není sama o sobě okolnost, že účastník řízení vede spor o ochranu osobnosti se soudem, u nějž soudce působí, ani okolnost, že předseda soudu shledal částečně důvodnou stížnost účastníka na průtahy v řízení.*"

Protože Nejvyšší správní soud neshledal, že by Mgr. Kostelecký byl z projednávání a rozhodování věci vyloučen, vyslovil tento závěr výrokem svého usnesení (§ 8 odst. 5 věta čtvrtá s. ř. s.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s. a contr.).

V Brně dne 9. března 2012

JUDr. Vojtěch Šimíček
předseda senátu